
Kyrkomötet
Motion 2012:12
av Ida Netzel m.fl.

De gömda och glömda i Sverige

Förslag till kyrkomötesbeslut

1. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att stödja flykting- och asylgrupper i Sverige med ekonomiska bidrag, bl.a. med riksskollekt, ny post i Svenska kyrkans budget på riksplan och inrättande av ett konto till flykting- och asylhjälp i Sverige.
2. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att verka för att Svenska kyrkan ska ha ett mer aktivt deltagande i flykting- och asylgrupper i Sverige och därmed även stärka ekumeniska samarbeten.
3. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att ge ut information till anställda, ideella medarbetare och förtroendevalda i Svenska kyrkan om vad de kan göra och vart de kan vända sig när flyktingar och asylsökande kommer till kyrkan i behov av hjälp med olika problem.
4. Kyrkomötet beslutar att uppdra till kyrkostyrelsen att ordna utbildningar för de anställda inom Svenska kyrkan på alla nivåer om hur de kan agera i olika situationer.

Motivering

Kyrkans tidning uppmärksammar oss på ett berömvärt sätt på att vi fortfarande har barn som göms och som får starta sina liv med att inte få synas och egentligen inte få finnas. De skall då försöka förstå och acceptera att detta inte beror på något de själva gjort eller sagt utan på att föräldrarna inte klarar de krav av olika slag som ställs i detta land, Sverige. Det pratas mycket om barnfattigdom och om hur man skall definiera detta begrepp. De barn vi pratat om här är inte ens fattiga, de går utanför vanliga definitionsbegrepp.

I flera städer i Sverige finns olika former av verksamheter och fristadsgrupper, som kan tillhöra FARR (Flyktinggruppernas och asylkommittéernas riksråd), en politiskt och religiöst obunden paraplyorganisation som hjälper och samordnar flyktinggrupper, asylkommittéer och enskilda. Fristadsgrupper, som ofta är ekumeniska, upplever det ibland som att personal i församlingar inte vet hur de ska agera, vad de kan och får göra, så de skickar flyktingen direkt till fristadsgruppen oberoende av vilken problematik det gäller. Ärenden som församlingen egentligen själva skulle klara av, bara de har mer kunskap om det. Detta leder ibland till att den som behöver hjälp nekats det som eftersöks på grund av att dessa små grupper som hjälper och skyddar flyktingar runt om i Sverige inte har en ekonomi som klarar alla utgifter. Och detta trots alla gåvor som skänks från privatpersoner. Det som behövs är ett ekonomiskt stöd för dessa verksamheter, och även en utbildning för att de anställda i Svenska kyrkan som blir kontakter ska känna sig säkra på vad de kan och får göra och därmed vågar agera.

Vi finner det därför angeläget att Svenska kyrkan inrättar ett särskilt konto där diakonin, som är det forum inom kyrkan som bäst känner behoven, men även andra kan ansöka om särskilda medel. Vi vill därför föreslå att kyrkomötet tar en del av sitt överskott och inrättar en fond för detta ändamål. Om man vill satsa på framtiden kanske man ska visa att kyrkan står för ett mervärde och göra det kristna gjort genom hela sin historia: värna om andra, speciellt de som inte har det lika bra som en själv. För visst är det självklart att Svenska kyrkan ska finnas för dem som behöver kyrkan som mest? Vi tror många förväntar sig detta av kyrkan.

För oss framstår det som mycket angeläget att kyrkan här kan finnas som en kraft, en hjälp och ett stöd utanför de vanliga kanalerna. Varför inte hjälpa till med de olika behov som finns, inkluderande engagerade advokater, läkare, hjälp med mat och uppehälle, utöver att man bidrar med sina ekonomiska resurser?

Vi skulle också gärna se ett prästuppror i denna fråga.

Uppsala, Stockholm, Märsta den 20 juni 2012

Ida Netzel (MPSK)

Marie-Helena Fjällås (MPSK)

Ylva Wahlström (MPSK)

Anki Erdmann (ViSK)